

KAMPEREN IN MAROKKO

Een oude brandweerwagen, twee surfgekken en wat Marokkokenners. Meer heb je niet nodig voor een ongekend kampeeravontuur in Marokko. Wat zandduinen, flessen drank, Koreaans bier en een kameel op de grille maken het compleet.

SURFEN DOOR DE WOESTIJN

Op de vraag waar hij Kasper, mij en henzelf allemaal gaat herbergen in zijn blauwe vrachtwagen op deze tocht door zuidelijk Marokko, is het antwoord van eigenaar Marco Hupkes kort: "Nou gewoon. In de wagen, op de wagen, aan de wagen, onder de wagen of in een tentje." Mooi, want in deze krachtige all wheel-drive toeren wij van Agadir naar El Ouatia, gaan we offroad over zandpistes. We slapen erin, erop of eronder in een koude woestijn en rijden ermee naar de verlaten Marokkaanse zee. De blauwe vrachtwagen is een Iveco Magiris en een oude Duitse Technisches

Hilfswerk, maar wordt door leken zoals ik steevast 'een oude Duitse brandweervagen' genoemd. Deze machtige truck is ons huis tijdens deze kampeertrip: "Geen echte bedden deze reis, desnoods slapen we op de grond in de surftassen onder de sterren," claimde ik nog vooraf, maar we slapen de laatste nacht toch onverwacht in het enige hotel in Aglou Plage. Een breuk met onze eigen afspraak, maar de reden voor deze 'luxe' overnachting is simpel: ons rijdende hotel is alweer in de woestijn verdwenen want reisgenoot Kasper brak een paar uur geleden zijn voet tijdens de laatste surfsessie. Een golf was sterker, brak zijn

drie middenvoetsbeentjes en verbrijzelde in het voorbijgaan nog twee gewrichten. Dankzij dit laatste avontuur van onze reis, inclusief ambulancerit en efficiënt optreden van een Marokkaanse vriend in een lokaal ziekenhuis, verruilen we voor één keer onze slaapplek op de grond of hangmat voor een zacht hotelbed. Gedurende onze trip door de Marokkaanse woestijn wisselt onze slaapplek sowieso elke nacht. Deze trip ging – op de gebroken voet van Kasper na – uiteindelijk bijzonder soepel. Terwijl er vooraf niet echt een plan was, geen route, hooguit een idee van de opzet van de

reis. De reiswens die we eigenaar en organisator Marco gaven was dan ook kort: "We stappen op in Agadir en als jij dan naar het zuiden rijdt, komt het wel goed." Met als richtpunt om zuidelijker dan Sidi Ifni te komen, want daar stopt het laatste beetje toeristen naar dit land, als ze al zo zuidelijk komen. Verder dan 'normale' toeristen wilden we dus. Marco vindt dit een uitstekend plan en staat geduldig te wachten op Agadir Airport, in het gezelschap van twee vrienden. Twee vrienden die hem gaan helpen de problemen van alle ondefinieerbare knipperende lampjes op te lossen, iets wat je met dit soort oude, klassieke

wagens altijd zult hebben. Gert is eigenlijk een motorrijder, komt net als Marco al jaren in Marokko en weet de weg, kijkt ook nergens van op. Ewout komt uit Loppersum, is nog nooit in Marokko geweest en kijkt overal van op. Hij becommentarieert alles met nuchtere Groningse (en dus korte) wijsheden (meest gebruikt: "Ja, zo kan het dus ook.") De drie heren zijn elk qua karakter en ervaring compleet anders en met ons erbij, twee rare surfers en een fotograaf die liever in een hotelbed ligt dan in een hangmat hangt, zijn we een combinatie die geen enkele datingapp zou goedkeuren.

Sterke drank, sterkere verhalen

Gelukkig hebben we op het vliegveld elk een fles drank gekocht, want niets werkt zo goed voor wat mannelijke *bonding* als – te – veel glazen sterke drank. De flessen komen dan ook op de eerste slaapplek al op tafel: in de haven van Sidi Ifni, tevens een befaamde surfspot met grote golven. Terwijl in het licht van de haven silhouetten van grote kranen voor een ruige achtergrond zorgen, passeren aan tafel voetbal, Groningse introductieweektafelen en wereldpolitiek (inclusief alle oplossingen) de revue. Gelukkig installeerden we onze slaapplekken eerder, nog in nuchtere staat. Marco en Ewout slapen achterin, in een geïmproviseerd stapelbed. Eelco decoreert de passagiersruimte en Gert crasht in een tentje. Kasper en ik hebben de beste plekken, vin-

De machtige truck is ons huis. Maar geen echte bedden deze reis. Desnoods slapen we in de surftassen onder de sterren

De blauwe Iveco Magiris wordt door leken steevast de oude brandweervagen genoemd.

Zandduinen zijn een goed alternatief voor golven.

Geen kameel maar de brandweervagen.

den we zelf. Kas bouwt een bed in zijn surfboardtas boven op het dak van de Iveco. Uitzicht op de sterren en de zee. Ik hang mijn hangmat tussen twee gigantische 'tetrapods', vierpotige betonblokken die als kustwering worden gebruikt. Ik ga liggen in mijn slaapzak, leg mijn hoofd in het kussen, klik het hoofdlampje uit en zwaai drie keer heen en weer. En dat laatste was een heel erg slecht idee. De vers gekookte Marokkaanse pasta mengt zich met muntthee, gin-tonic en rum-cola en wil maar één ding: eruit! Ik ben nachten in een hangmat weleens beter begonnen.

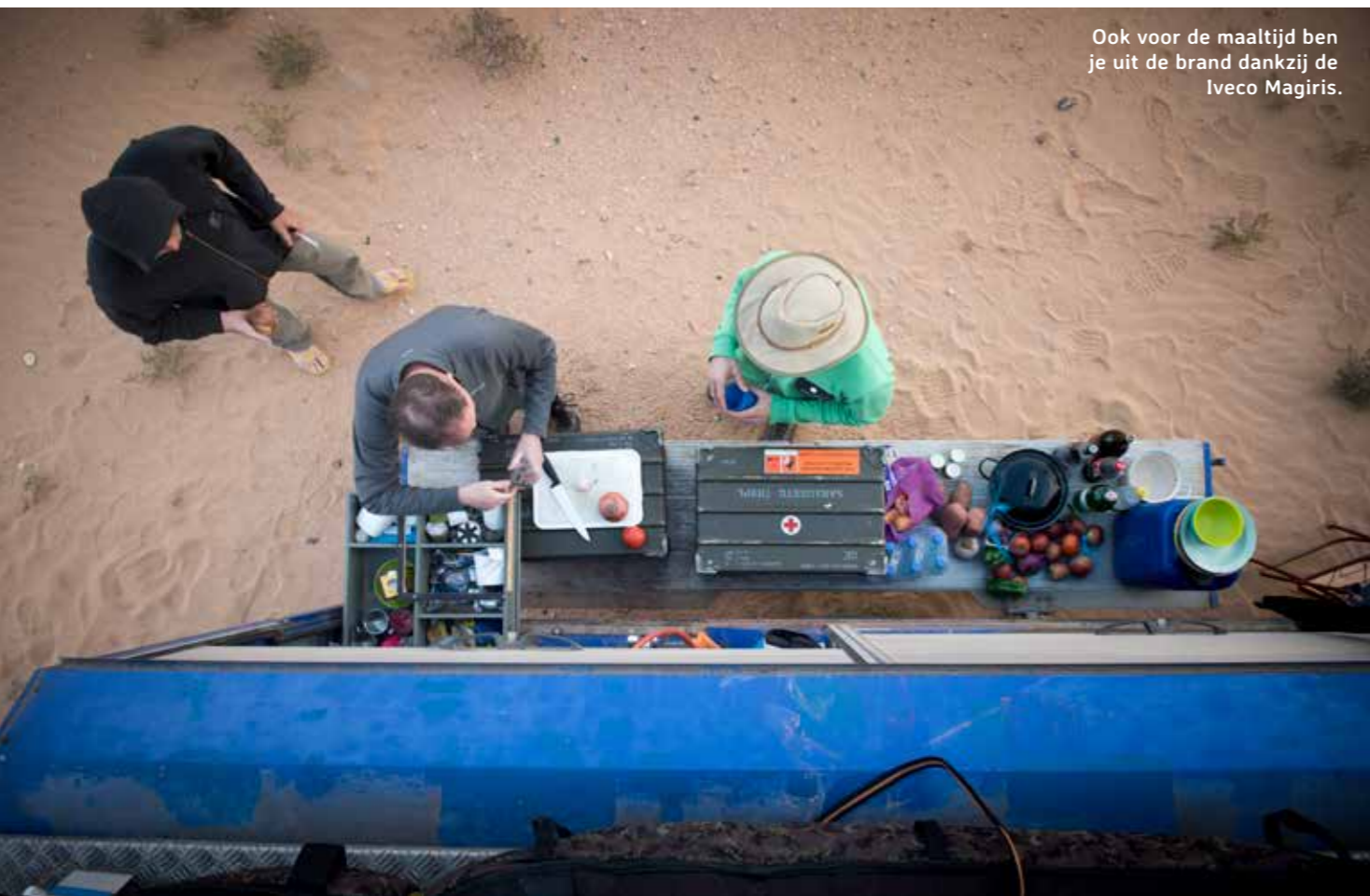
De volgende dag gaat al vroeg mijn wekker, een laaiende dieselmotor van een van de hijskranen in de haven. De betonblokken moeten blijkbaar vroeg het water in. Marokkanen beginnen om zeven uur met werken en dan lig ik op vakantie meestal nog te slapen. Maar ja, over een tetrapod of vijf zijn ze bij mijn 'bed' en dan zal ik er toch echt uit moeten. Maar goed, een vroege wekker heeft ook zo zijn voordelen. Golven rollen intussen rond het havenhoofd en ik kan me opmaken voor het beste antikater-

Wat couleur locale: een kamelenskelet voor op de grille (van de auto).

drankje mogelijk: een paar hapjes zee-water. En terwijl 'de mannen' zich over de lampjes van de Iveco buigen, duellen Kasper en ik met 'flinke bakken'. Groot en sterk zijn de golven. Precies waarom we hier naartoe kwamen. Vanuit Sifi Ifni rijden we door richting El Ouatia en willen daarna eigenlijk nog

door naar Tarfaya. Maar reizen in Marokko heeft een hoog Inshallah-gehalte. God bepaalt of je het haalt of niet. De offroad-tracks kunnen heel slecht zijn, doodlopen waar ze gisteren nog springlevend waren en veel langer duren dan verwacht. En er is veel verstopte verkeerspolitie, azend op een toe-

Ook voor de maaltijd ben je uit de brand dankzij de Iveco Magiris.

Hier heb je niet eens de zee nodig om te kunnen surfen.

rist die een stopbord negeert. En natuurlijk negeert Marco het stopbord vlak buiten de haven, want in de wijde omgeving is geen auto te bekennen. Zonde van de diesel om zo'n machine dan stil te zetten. De politieagent stapt kordaat achter een rots vandaan, witte hand-

shoos hooggeheven, strenge blik. Shit. Een boete lijkt onvermijdelijk. Marco, die hier dertig jaar komt en intussen piekfijn weet hoe hij dit spel moet spelen, krijgt het na een kwartier kletsen, complimenten uitwisselen, weglappend nee schudden, terugkomend ja knikken, vrolijk en serieus zijn, wilde en rustige handgebaren, geveinsde onschuld, oprecht begrip én afsluitend met een innige kus en knuffel voor elkaar: de boete wordt omgezet in een uitnodiging bij de agent thuis voor een diner. "Jij bent geen toerist, jij bent een Marokkaan," sluit de beste man af en verontschuldigt zich bij ons allemaal voor het oponthoud. De uitnodiging slaan we beleefd af, wij moeten echt door, maar zo kan het dus ook als je de tijd neemt, Marokko echt kent en de juiste woorden Arabisch spreekt.

Zelf surfen in Marokko?

Voor surflessen kun je terecht in bijna elke Marokkaanse kustplaats, maar onze held en favoriet is Zeri uit Aglou Plage. Hij nodigde ons team uit in zijn surfshack te slapen en zette ons op het spoor van de geheime surfspot in El Ouatia. Zeri is ook een uitstekende gids voor een stadstocht door Tiznit en – niet te vergeten – was voor onze verslaggever van onschatbare waarde in het lokale ziekenhuis. Zonder Zeri had Kasper nu nóg in de wachtkamer gezeten. WhatsApp Zeri via +212 658-250712 of check www.zerisurf.com.

Kameel op de grill

Een stukje verderop krijgen we de kans om op onze beurt Marco te imponeren. Aan de horizon op twee uur rijden van Tan Tan verschijnen namelijk ineens gigantische zandduinen. Tijd om eens een nieuwe hobby te proberen. We hebben surfboards mee, dus waarom niet die heuvel afscheren? Marco laveert de Magirus met zachte banden door een leegstaande rivierbedding en we besluiten ook gelijk om hier te kamperen voor de nacht. En terwijl Marco een gevonden kameelskelet op de grille (van de wagen, niet op de grill van de barbecue...) vastbindt, klimmen wij de zandberg op. Dat lijkt makkelijker dan het is en van boven lijkt het ook drie keer zo hoog als van beneden. Zonder een idee te hebben hoe hard je gaat en hoe je moet remmen, glijdt Kasper als eerste naar beneden. In een rechte streep, handjes in het zand, mooi gecontroleerd. Keurig. En dan ben ik. Laat ik dat avontuur kort houden qua beschrijving: Kasper wist wél wat hij deed... De nacht op deze plek, die verdomd veel kouder is dan we hadden verwacht, is een mooie troostprijs voor een slechte afdaling. We hebben hier het beste uitzicht van welke slaapplek dan ook: duizenden sterren die aan de hemel een duizelingwekkende show vormen.

We hebben
hier het beste
uitzicht van
welke
slaapplek
dan ook:
duizenden
sterren die
aan de hemel
een duizeling-
wekkende show
vormen

Een goede golf pakken is hier simpeler dan een biertje pakken.

Koreaans, daar moet je zijn. Aan Marokkanen verkopen ze niet, maar toeristen kunnen gewoon bier halen.”

Koreaans bier

Amin heeft een punt, bier is nog wel een ding hier. Tijdens je kampeervakantie kratjes stapelen is er niet echt bij in Marokko. Hier is bier halen echt iets wat je op de agenda moet zetten. Marokko is namelijk bijna geheel drooggelegd. Dat een van de twee supermarkketens die het had nu ook gestopt is met de bierverkoop maakt het nog ingewikkelder. Grote supermarkt Autocadao in Agadir heeft het, de bar bij het strand in Sidi Ifni ook. En in El Ouatia dus, bij 'De Koreaan'. Daarmee doelt Amin op het Zuid-Koreaanse restaurant. Daar kun je aan de achterkant via een luikje (je bedenkt het niet) van 40 bij 30 centimeter bier halen. Tussen de betaling en ontvangst gaat het luikje een paar minuten theateraard dicht, precies lang genoeg om je te laten afvragen of je zojuist in een heel slechte grap bent getrapt. Totdat: Klak! Een Aziatische hand verschijnt uit het donker met een plastic zakje vol met blikjes ijskoud bier. Terwijl we teruglopen naar de vrachtwagen, klappt het luikje met een harde tik weer dicht. Op de camping plaatsen we de Iveco met zicht op zee en nestelen we ons op het dak. Morgen gaan Marco, Gert en Ewout dieper het bin-

Amin weet de weg in El Ouatia.

In El Ouatia, dat naast het eeuwige strand en indringende geur van de sardinefabriek niet zo heel veel te bieden heeft, vinden we de Marokkaanse surfer Amin die ons meeneemt naar een geheime surfspot. Onvindbaar als je niet weet waar je moet zijn, maar zo ontzettend veel waard als je hier eens te water wil gaan. We zijn met z'n tweeën in de gigantische zee en dito golven en ik surf de sessie van mijn leven. Drie uur later, met een verbrand hoofd en volledig gesloopt kruipen we via de rotsen weer omhoog. Hiervoor kwamen we zo ver naar het zuiden. We slapen op een van de vele campings aan de kust, gevuld met Franse pensionado's. Onderweg daarnaartoe klaag ik dat het toch echt wel tijd wordt voor een koud biertje, want we staan toch alweer een paar dagen 'Marokkaans droog'. Amin heeft de oplossing: "De

nenland in, pistes ontdekken en ongetwijfeld nog meer sterke verhalen verzamelen. Wij stappen dan over op een taxi richting Aglou Plage, waar we bij Zeri, een Marokkaanse vriend en surfelaar, de laatste twee nachten in zijn kleine houten surfshop van 5 bij 5 meter op de grond in onze surftassen slapen. We nemen afscheid van het blauwe beest door een scheutje bier over het dak te laten lopen, terwijl de zon in de zee zakt. Kasper proost nog vrolijk mee en heeft op dat mooie moment geen flauw idee dat hij de komende drie maanden op krukken zal lopen.

Ongelukje... Van de brandweerwagen in de ambulance.

Zelf op 4x4 kampeertrip in Marokko?

Deze reis is samengesteld door Marco Hupkes. Met dertig jaar Marokko-ervaring organiseert hij 'custom motor- en 4x4 reizen' door het Noord-Afrikaanse land. Afgelopen winter had hij iets nieuws: een hop on/hop off tour in Marokko met de blauwe Magirus. Iedereen kan bij Marco terecht voor een eigen 4x4 jeep of trucktour langs de plekken uit het artikel of in overleg met hem een eigen reis samenstellen. Die reis kan zo basic als bovenstaande maar ook naar wens juist zeer luxe. En alles daartussen. Check www.marokkomaatwerk.com of bel Marco op +31 6 40623818.

De Marokkaanse kust is een eldorado voor de surfer.

Kasper proost nog vrolijk mee en heeft op dat mooie moment geen flauw idee dat hij de komende drie maanden op krukken zal lopen